

Sygn. akt I.Ca 406/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Szostak - Szydłowska (spr.)
Sędziowie:	SSO Antoni Czeszkiewicz SSO Cezary Olszewski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2015 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.**

przeciwko M. S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego M. S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Olecku

z dnia 13 sierpnia 2014r., sygn. akt I C 345/14

1. Oddala apelację;
2. Zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II – giej instancji.

Sygn. akt I Ca 406/14

UZASADNIENIE

(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wytoczył powództwo przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 36.898,72 złotych, w tym kwoty 18.925,17 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 3.07.2013r. do dnia zapłaty, kwoty 11.111,88 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 3.07.2013r. do dnia zapłaty, kwoty 175,64 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 3.07.2013r. do dnia zapłaty oraz kwoty 6.686,03 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 3.07.2013r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że wierzytelność dochodzona przez powoda od pozwanego wynika z braku zapłaty przez pozwanego z tytułu umowy pożyczki zawartej pomiędzy pozwanym a (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W..

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 21 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Lublinie nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwany M. S. wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty. Wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów. W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanego podniósł zarzut przedawnienia. Niezależnie do powyższego pozwany podnosi zarzut braku legitymacji procesowej po stronie powoda.

Wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Olecku w sprawie sygn. akt I C 345/14 zasądził od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwotę 36.898,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 11.111,88 zł od dnia 3 lipca 2013 r. do dnia zapłaty, 175,64 zł od dnia 3 lipca 2014 r. do dnia zapłaty, 6.686,03 zł od dnia 3 lipca do dnia zapłaty od dnia 3 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 18.925,17 zł od dnia 3 lipca 2013 r. do dnia zapłaty. Zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.879 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 27.04.2007 r. M. S. zawarł z (...) SA w W. umowę kredytu nr (...)/(...) (...)-(...), z której warunków się nie wywiązał. Pismem z dnia 1.04.2009r. bank wypowiedział pozwanemu umowę kredytu. W dniu 18.05.2010r. (...) SA w W. wystawił przeciwko M. S. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) stwierdzający wymagalne zadłużenie: należność główna 18.925,17 zł, odsetki do dnia 17.05.2010r. 4.638,95 zł, koszty 175,64 zł. Postanowieniem z dnia 22.07.2010r. sygn. akt I Co 955/10 Sąd Rejonowy w Olecku nadał klauzulę wykonalności powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

W dniu 29.09.2010r. Bank (...) na podstawie bankowego tytułu wykonawczego wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanemu przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy W. w sprawie KM 3539/10, które z uwagi na sprzedaż wierzytelności zostało na wniosek wierzyciela umorzone postanowieniem z dnia 29.06.2012r.

W wyniku umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 9.12.2011r., (...) SA zbył przysługującą mu wobec M. S. wierzytelność obejmującą kwotę należności głównej w wysokości 18.925,17 zł, kwotę odsetek w wysokości 11.111,88 zł, kwotę kosztów w wysokości 175,64 zł na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., o czym pozwany został zawiadomiony pismem z dnia 14.01.2012r.

Na dzień 2.07.2013r. zadłużenie M. S. z tytułu umowy kredytu wynosiło: - 18.925,17 zł – niespłacony kapitał;

- 11.111,88 zł – odsetki karne naliczone przez bank od dnia 14.01.2009r. do dnia 15.12.2011r.

- 175,64 zł – koszty poniesione przez bank (koszty nadania klauzuli wykonalności bte i koszty korespondencji);

- 6.686,03 zł – odsetki karne naliczone przez powoda od dnia 16.12.2011r. do dnia 2.07.2013r.

W dniu 3.07.2013r. (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wytoczył powództwo przeciwko M. S. w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności odniósł się do zarzutu przedawnienia podniesionego przez pozwanego, który jest nieuzasadniony i wskazał, że w myśl art. 118 kc termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej.

Przepis art. 120 § 1 kc stanowi, iż bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna

się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Z kolei stosownie do treści art. 123 § 1 kc bieg przedawnienia przerywa się m.in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd zauważył, iż w przedmiotowej sprawie doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia roszczenia na skutek podejmowanych przez pierwotnego wierzyciela czynności, przed Sądem oraz Komornikiem sądowym, zmierzających do wyegzekwowania roszczenia. Czynnością taką było złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności oraz, po uzyskaniu klauzuli wykonalności, złożenie wniosku o wszczęcie postępowania sądowego.

Zgodnie z art. 124 § 1 kc po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Faktem jest, iż umowa kredytu została wypowiedziana pozwanemu w 2009 r., a w 2010 r. pierwotny wierzyciel wszczął postępowanie egzekucyjne przed komornikiem, które zakończyło się w czerwcu 2012 r. Wobec faktu, iż pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 3.07.2013 r. Sąd stwierdził, iż do przedawnienia należności, przy uwzględnieniu trzyletniego okresu przedawnienia, nie doszło.

Pełnomocnik pozwanego w pismach procesowych zaprzeczył, aby pozwany zawierał umowę z bankiem (...) o numerze wskazanym w pozwie, a ponadto kwestionował legitymację procesową powoda, twierdząc, iż powód nie udowodnił, że (...) był wierzycielem pozwanego i że powód skutecznie nabył wierzytelność od cedenta.

Zarzuty pełnomocnika pozwanego, zdaniem Sądu Rejonowego, zostały skutecznie obalone przez powoda. Pełnomocnik powoda przedstawił obszerną dokumentację związaną z zadłużeniem pozwanego, z której jasno wynika, iż w 2007r. pozwany zawarł umowę kredytu z bankiem (...) SA (umowa kredytu k. 63-68), umowa kredytu została wypowiedziana w związku z niedokonywaniem spłat w 2009 r. (wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie k. 76), bank prowadził postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanemu w latach 2010-2012 (k. 77-85), a także sprzedał wierzytelność w stosunku do pozwanego powodowi w 2011r. (umowa cesji k. 28-39; wyszczególniona wierzytelność pozwanego w aneksie do umowy k. 38).

Sąd Rejonowy podniósł, że w treści odpowiedzi na sprzeciw z dnia 28.04.2014r. powód przedstawił szczegółową historię wierzytelności, przedkładając przy tym szereg dokumentów świadczących o istnieniu wierzytelności w dochodzonej przez powoda wysokości, zaś dane ujęte w wyciągu z aneksu do umowy cesji obrazowały obok kwoty zakupionego przez powoda kapitału kredytowego także inne części składowe zadłużenia oraz wszelkie dane identyfikujące dłużnika. Wobec powyższego nie było żadnych podstaw do tego, aby podważać zarówno skuteczność umowy cesji wierzytelności jak i jej wysokość, albowiem zarówno przedłożona umowa kredytu, jak i wyciąg z umowy cesji wierzytelności wraz z wyciągiem z aneksu są dowodami wiarygodnymi i w pełni dokumentującymi powyższe dane.

Dodatkowo Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na fakt, iż powód załączył do akt niniejszej sprawy całą dokumentację, jaką uzyskał od swojego poprzednika, w szczególności w postaci umowy kredytu gotówkowego, bankowego tytułu egzekucyjnego wraz z klauzulą wykonalności, dokumentację postępowania egzekucyjnego. Również zatem posiadanie przez powoda powyższej dokumentacji związanej z umową kredytu gotówkowego nr (...)/(...) (...)-/(...), niewątpliwie prowadzi do wniosku, iż powód nabył przedmiotową wierzytelność od (...) SA, w przeciwnym bowiem wypadku trudno byłoby wyjaśnić przyczynę, dla której cała powyższa dokumentacja weszła w posiadanie strony powodowej.

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, iż powód podolał spoczywającemu na nim w myśl art. 6 kc ciężarowi dowodu i na podstawie złożonej w toku niniejszego postępowania dokumentacji w pełni wykazał zarówno fakt istnienia wierzytelności wobec M. S. wynikającej z umowy kredytu gotówkowego, która to wierzytelność nie została przez dłużnika zaspokojona, o czym świadczą dokumenty w postaci kserokopii bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego na podstawie ksiąg przez bank, a także postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, jak

również powód udowodnił fakt nabycia od (...) SA przedmiotowej wierzytelności na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 9.12.2011r. , co legło u podstaw uwzględnienia powództwa.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy art. 98 kpc.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł pozwany M. S., zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie art. 510 § 1 i 2 kc oraz błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że powód skutecznie nabył wierzytelność od cedenta i posiada legitymację procesową do jej dochodzenia przed sądem;
2. naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów przez nieuprawnione przyjęcie, że posiadanie przez powoda dokumentacji bankowej cedenta prowadzi do wniosku o skuteczności dokonania przelewu wierzytelności.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów procesu w postaci kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelację pozwanego uznać należy za niezasadną.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny i w oparciu o tak ustalony stan faktyczny dokonał prawidłowej subsumcji przepisów prawa materialnego. Także zastosowanie przez Sąd Rejonowy przepisów postępowania cywilnego nie budzi w ocenie Sądu Okręgowego żadnych wątpliwości.

Wskazać należy, że Sąd Rejonowy poprawnie przeprowadził postępowanie dowodowe i dokładnie przeanalizował dowody zgromadzone w aktach sprawy oraz zastosowane przepisy prawa. Na tej podstawie przyjął, że wątpliwości nie budzi, że doszło do skutecznego przeniesienia prawa własności wierzytelności należnej (...) Bank (...) SA w W. na rzecz powoda i Sąd Okręgowy wniosek ten w całości podziela. Dlatego też uznać należy, że zarzut apelacyjny dotyczący błędnej oceny materiału dowodowego nie został potwierdzony. Twierdzenia pozwanego, że umowa sprzedaży wierzytelności są gołosłowne i niepoparte materiałem dowodowym.

Także w ocenie Sądu Okręgowego uznać należy, że powoływana przez powoda sprzedaż prawa jest skuteczna. W umowie sprzedaży wierzytelności z dnia 9 grudnia 2011 r., która faktycznie stanowi podstawę prawną przeniesienia wierzytelności określono wyraźnie w § 3 ust 2 umowy, że z zastrzeżeniem bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, dotyczących przenoszenia wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, przeniesienie Wierzytelności wraz z Zabezpieczeniami następuje w dniu wpływu Ceny na Rachunek Zbywcy, o którym mowa w § 4 ust 1 umowy ((...)). Zapłata Ceny miała nastąpić w ciągu 7 dni od dnia podpisania umowy (§ 4 ust 1 umowy). Natomiast najpóźniej w dniu przypadającym 30 dnia po Dniu Przeniesienia strony podpiszą aneks do umowy, który wskazywać będzie Cenę ostateczną Portfela Wierzytelności (§ 4 ust 3). Z kolei w dniu 4 stycznia 2012 r. zawarto aneks umowy sprzedaży z dnia 9 grudnia 2011 r. W aneksie tym w pkt 2 zawarte jest potwierdzenie, że Dzień Przeniesienia nastąpił w dniu 14 grudnia 2011 r., czyli przyjąć należy, że tego dnia nastąpiła zapłata za sprzedaną wierzytelność. Ponadto w pkt 4.2. wskazano, że różnica pomiędzy zapłaconą Ceną Portfela wierzytelności a Ceną ostateczną Portfela wierzytelności zostanie zwrócona przez Bank. Tym samym bezpodstawnie pozwany w apelacji podnosił, iż powód nie dowiódł uiszczenia zapłaty.

Nie bez znaczenia jest także fakt, że Bank (...) SA poinformował pozwanego M. S. (pismo k. 43), że doszło do przelewu wierzytelności, zaś przeniesienie wierzytelności stało się skuteczne w dniu 15 grudnia 2011 r. Ponadto zwrócił się do komornika sądowego (wniosek k. 84) o umorzenie egzekucji, wskazując właśnie na dokonanie przelewu wierzytelności na powoda w dniu 15 grudnia 2011 r. w związku z zawartą umową sprzedaży wierzytelności.

Powyższe zapisy jednoznacznie wskazują, że doszło do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności, a ponadto, że cena została zapłacona- podpisano bowiem aneks- potwierdzając zaistnienie tego faktu, a ponadto bank zobowiązany był do zwrotu różnicy pomiędzy uiszczonymi środkami a ostateczną Ceną Portfela wierzytelności, o powyższym zawiadomiony został także pozwany. Okoliczności tej nie kwestionują przy tym strony umowy sprzedaży wierzytelności.

Jak wynika z przepisów kodeksu cywilnego przeniesienie wierzytelności na nabywcę może nastąpić na podstawie umowy sprzedaży, zamiany, darowizny lub innej umowy zobowiązującej do przeniesienia wierzytelności (art. 511 § 1 kc). Niewątpliwie jest to czynność kauzalna. Wskazać także należy, że w umowie przelewu dokładnie określono wierzytelność, która ulegała zbyciu – w załączniku nr 1 do aneksu nr (...) do umowy sprzedaży wierzytelności pod l.p. (...) zaznaczono, że przelew dotyczy wierzytelności w stosunku do M. S., określono jednocześnie numer umowy o kredyt gotówkowy ((...)/(...) (...)), datę jej zawarcia, wysokość zadłużenia (k. 37-39). Powyższe zestawienie zostało potwierdzone za zgodność z oryginałem.

Niewątpliwie rację ma skarżący, że z faktu posiadania przez powoda dokumentacji bankowej nie można wywodzić wniosku, że doszło do skutecznego przejęcia wierzytelności. Wniosek ten jednak, w niniejszej sprawie, nie z wynika jedynie z faktu posiadania dokumentacji zbywcy wierzytelności, lecz z całości dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, w tym umowy sprzedaży wierzytelności, aneksu do umowy, spisu wierzytelności itp. Dlatego Sąd Okręgowy nie miał żadnych wątpliwości, że do skutecznej i ważnej umowy sprzedaży przedmiotowej wierzytelności doszło i powód posiada legitymację czynną uprawniającą do dochodzenia niniejszego roszczenia.

Biorąc pod uwagę powyższe, na mocy art. 385 kpc, apelacja pozwanego, jako nieuzasadniona, podlegała oddaleniu.

W przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem II instancji orzeczono na zasadzie art. 98 kpc w zw. z § 6 ust 5 w zw. z § 12 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2013 poz. 490) obciążając nimi pozwanego, gdyż jego apelacja nie została uwzględniona.